PADOMES IETEIKUMS

(2017. gada 11. jūlijs)

par Horvātijas 2017. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Horvātijas 2017. gada konverģences programmu

(2017/C 261/10)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 121. panta 2. punktu un 148. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu ([1]) un jo īpaši tās 9. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1176/2011 (2011. gada 16. novembris) par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību ([2]), un jo īpaši tās 6. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ieteikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūcijas,

ņemot vērā Eiropadomes secinājumus,

ņemot vērā Nodarbinātības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas un finanšu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas politikas komitejas atzinumu,

tā kā:

(1) Komisija 2016. gada 16. novembrī pieņēma gada izaugsmes pētījumu, iezīmējot 2017. gada Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgada sākumu. Gada izaugsmes pētījumā iekļautās prioritātes apstiprināja 2017. gada 9. un 10. marta Eiropadome. Komisija 2016. gada 16. novembrī, pamatojoties uz Regulu (ES) Nr. 1176/2011, pieņēma brīdināšanas mehānisma ziņojumu, kurā Horvātija bija minēta to dalībvalstu vidū, par kurām tiks izstrādāts padziļināts pārskats.

(2) 2017. gada ziņojums par Horvātiju tika publicēts 2017. gada 22. februārī. Tajā tika izvērtēti Horvātijas panākumi attiecībā uz to, kā tiek īstenoti Padomes 2016. gada 12. jūlijā pieņemtie konkrētai valstij adresētie ieteikumi, turpmākie pasākumi, kas veikti pēc iepriekšējos gados pieņemtajiem konkrētai valstij adresētajiem ieteikumiem, un Horvātijas progress virzībā uz stratēģijas "Eiropa 2020" valsts mērķu sasniegšanu. Tajā bija ietverts arī padziļināts pārskats, kurš veikts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 5. pantu un kura rezultāti arī tika publicēti 2017. gada 22. februārī. Komisijas veiktā analīze ļāva secināt, ka Horvātijā pastāv pārmērīga makroekonomikas nelīdzsvarotība. Konkrētāk – vispārējās valdības parāda attiecība 2016. gadā sāka samazināties, taču valsts parāds ir pakļauts valūtas riskam, un fiskālās stabilitātes riski vidējā termiņā saglabājas augstā līmenī. Privātā sektora parāds samazinās, taču tas joprojām ir augsts, jo īpaši uzņēmumu sektorā, un lielā mērā pakļauts valūtas riskam. Paredzams, ka finanšu sektors atbalstīs atveseļošanos, taču tas vēl aizvien ir pakļauts no valūtas izrietošam kredītriskam, un ieņēmumus nenesošu aizdevumu īpatsvars joprojām ir augsts. Bezdarba līmenis strauji samazinās tādēļ, ka mēreni tiek veidotas jaunas darbvietas un mazinās darbaspēka apjoms. Visbeidzot, apgrūtinoša uzņēmējdarbības vide kavē ienesīgu investīciju un ražīguma pieaugumu.

([1]) OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.
([2]) OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.

(3) Horvātija 2017. gada 27. aprīlī iesniedza savu 2017. gada valsts reformu programmu un 2017. gada konverģences programmu. Lai ņemtu vērā abu programmu savstarpējo saistību, tās tika izvērtētas vienlaikus.

(4) Attiecīgie konkrētai valstij adresētie ieteikumi ir iekļauti Eiropas strukturālo un investīciju fondu (ESI fondi) 2014.–2020. gadam plānošanā. Kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1303/2013 ([1]) 23. pantā, Komisija var pieprasīt dalībvalstij pārskatīt tās partnerības nolīgumu un attiecīgās programmas un ierosināt grozījumus, ja tas vajadzīgs, lai palīdzētu īstenot attiecīgos Padomes ieteikumus. Komisija ir sniegusi papildu norādes par to, kā tā izmantotu minēto noteikumu norādēs par to pasākumu piemērošanu, kuri saista ESI fondu efektivitāti ar pareizu ekonomikas pārvaldību.

(5) Pēc pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras atcelšanas Horvātija tagad ir Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvajā daļā, un uz to attiecas noteikums par parādu. Valdība savā 2017. gada konverģences programmā plāno pakāpenisku vispārējās valdības budžeta bilances uzlabošanos, proti, no - 0,8 % no IKP 2016. gadā līdz 0,5 % no IKP 2020. gadā. Vidēja termiņa budžeta mērķis, kas noteikts - 1,75 % apmērā no IKP strukturālā izteiksmē, 2016. gadā tika sasniegts ar lielu rezervi, un plānots, ka (pārrēķinātā ([2])) strukturālā bilance 2017. un 2018. gadā sasniegs vidēja termiņa budžeta mērķi, taču bez rezerves. Tiek prognozēts, ka pēc tam tā atkal nedaudz uzlabosies. Pēc tam, kad vispārējās valdības parāda attiecība pret IKP 2015. gadā bija sasniegusi savu augstāko līmeni 86,7 % apmērā no IKP, konverģences programmā paredzēts, ka līdz 2020. gadam tā turpinās samazināties, sasniedzot 72,1 %. Minēto budžeta prognožu pamatā esošais makroekonomikas scenārijs ir labvēlīgs, jo īpaši ņemot vērā negatīvo ietekmi, kuras iemesls ir Horvātijas lielākā privātā uzņēmuma *Agrokor* finansiālās grūtības un kura nav ņemta vērā programmas prognozēs. *Agrokor* krīze arī tieši apdraud budžeta prognozes. Turklāt pasākumi, kas vajadzīgi, lai veicinātu plānoto deficīta mērķu sasniegšanu, sākot ar 2017. gadu, vēl nav pilnībā precizēti.

(6) Padome 2016. gada 12. jūlijā ieteica Horvātijai 2017. gadā panākt gada fiskālo korekciju vismaz 0,6 % apmērā no IKP virzībā uz vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanu. Jaunākie rezultāti, kas liecina par ievērojamu nominālās bilances uzlabošanos 2016. gadā, norāda uz to, ka minētajā gadā Horvātija jau sasniedza vidēja termiņa budžeta mērķi. Saskaņā ar Komisijas 2017. gada pavasara prognozi strukturālā bilance 2017. gadā joprojām pārsniegs vidēja termiņa budžeta mērķi, neraugoties uz to, ka tā pasliktināsies no - 0,3 % no IKP 2016. gadā līdz - 1,7 % no IKP 2017. gadā. Horvātijai tiek ieteikts 2018. gadā turpināt virzību uz vidēja termiņa budžeta mērķi. Saskaņā ar Komisijas 2017. gada pavasara prognozi paredzams, ka strukturālā bilance vēl vairāk pasliktināsies, proti, līdz - 2,1 % no IKP, un tas norāda uz risku, ka var rasties neliela novirze no vidēja termiņa budžeta mērķa. Tiek prognozēts, ka 2017. un 2018. gadā Horvātija izpildīs noteikumu par parādu. Kopumā Padome uzskata, ka Horvātijai jābūt gatavai 2018. gadā veikt turpmākus pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek ievēroti Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumi.

(7) Horvātijas fiskālās pārvaldības sistēmā ir trūkumi. Vēl nav pieņemts jaunais Fiskālās atbildības likums, kam būtu jāpastiprina budžeta sistēma, kā arī Fiskālās politikas komisijas neatkarība un pilnvaras. Ir aizkavējies budžeta likuma grozījums, kura mērķis ir stiprināt vidēja termiņa budžeta sistēmu un novērst budžeta plānu pārskatīšanu gan centrālajā, gan vietējā līmenī. Budžeta plānu pamatā esošo prognožu uzticamība joprojām ir neliela.

(8) Horvātija gūst salīdzinoši mazus ieņēmumus no regulāriem nekustamā īpašuma nodokļiem. Vietējo iestāžu struktūrvienības iekasē ieņēmumus, piemērojot ar īpašumu saistītas maksas, taču tās ievērojami atšķiras to aprēķināšanas un tvēruma ziņā. Turklāt ieņēmumi ir atkarīgi no ne pārāk efektīvas nodokļu uzlikšanas īpašuma nodošanai. Īstenojot atkārtoti izteiktos konkrētai valstij adresētos ieteikumus, 2016. gada beigās veiktās nodokļu reformas ietvaros dažas vietējā līmenī noteiktās maksas un nodokļi no 2018. gada tiks aizstāti ar regulāru īpašuma nodokli, ko aprēķina, balstoties uz pieciem parametriem, kuri aptuveni atbilst īpašuma vērtībai. Tiek uzskatīts, ka tas ir pirmais solis ceļā uz pilnvērtīgu un regulāru īpašuma nodokli, kura pamatā ir īpašuma vērtība.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.).

([2]) Cikliski koriģētā bilance, atskaitot vienreizējus un pagaidu pasākumus, ko Komisija pārrēķina, izmantojot vispārpieņemtu metodoloģiju.

(9) Horvātijas valsts finansiālās vajadzības un valsts parāda pakļautība valūtas riskam izceļ to, cik liela nozīme ir uzticamiem finansējuma avotiem un piesardzīgai riska pārvaldībai. Īstenojot vienu no konkrētai valstij adresētajiem ieteikumiem, 2017. gada sākumā tika pieņemta parāda pārvaldības stratēģija, kas attiecas uz centrālo valdību un aptver 2017.–2019. gada laikposmu. Tā tika pieņemta trīs gadus pēc iepriekšējās stratēģijas termiņa beigām. Trūkumi pastāv institucionālajā struktūrā, kas izveidota valsts parāda pārvaldībai, tostarp saziņai ar tirgiem, riska pārvaldībai un regulārai stratēģijas atjaunināšanai. Pietiekama uzmanība netiek veltīta arī ārpusbudžeta darījumiem, kuriem ir potenciāla ietekme uz parādu.

(10) Pēdējā laikā darba tirgus turpina atlabt, taču bezdarba līmenis joprojām ir augsts, un arī liels ir tādu darba meklētāju īpatsvars, kuri ilgstoši meklē darbu. Apvienojumā ar zemu un sarūkošu aktivitāti tas nozīmē, ka ir liels neizmantotā darbaspēka potenciāls. Aktivitātes sarukums 2016. gadā bija īpaši izteikts aktīvākajā darbspējas vecumā esošu mazkvalificētu darba ņēmēju vidū, un to pastiprināja darbspējīga vecuma iedzīvotāju skaita samazināšanās, kuras iemesls ir novecošana un emigrācija – tendences, kas pieaug.

(11) Neaktivitāte ir salīdzinoši augsta to personu grupās, kurām ir tiesības uz priekšlaicīgu pensionēšanos. Īsi iemaksu periodi nozīmē to, ka pašreizējais un nākotnē sagaidāmais pensiju adekvātums ir zems un pastāv risks vecumdienās nonākt nabadzībā. Ir daudz veidu, kā panākt priekšlaicīgu pensionēšanos, kas ir iespējama pilnus piecus gadus pirms likumā noteiktā pensionēšanās vecuma. Finansiālie stimuli strādāt līdz minētajam vecumam ir vāji. Nav īstenoti paziņotie pasākumi, kuru mērķis ir stimulēt ilgāku darba mūžu. Aprūpes pienākumi sekmē to, ka līdzdalības līmenis darba tirgū ir zems, jo īpaši vecāka gadagājuma aktīvākajā darbspējas vecumā esošu sieviešu vidū. Trūkst formālās bērnu aprūpes iespēju, un šajā jomā pastāv lielas reģionālās atšķirības, turklāt darba līgumi nepieļauj lielu elastīgumu darba un aprūpes līdzsvarošanai. Likumā noteiktais pensionēšanās vecums sievietēm pašlaik ir 61 gads un 9 mēneši, savukārt vīriešiem – 65 gadi. Likumā noteiktā pensionēšanās vecuma vienādošana un palielināšana notiek lēni; 2038. gadā gan sieviešu, gan vīriešu pensionēšanās vecumam jāsasniedz 67 gadi. Šā procesa paātrināšana tiek apspriesta, taču lēmums vēl nav pieņemts. Pensiju sistēmā paredzēts, ka tiesības uz labvēlīgākiem nosacījumiem pienākas konkrētām darba ņēmēju kategorijām profesijās, kas klasificētas kā smagas un bīstamas, kā arī konkrētās nozarēs. Horvātijas iestādes ir pabeigušas smago vai bīstamo profesiju pārskatīšanu, taču atbilstošie noteikumi vēl nav optimizēti.

(12) Saskaņā ar jaunākajiem datiem gandrīz 30 % iedzīvotāju 2015. gadā bija pakļauti nabadzības vai sociālās atstumtības riskam. Sociālās aizsardzības sistēmā ir trūkumi efektivitātes un taisnīguma ziņā, kam par iemeslu ir atbilstības kritēriju nekonsekvence, ģeogrāfiskā tvēruma sadrumstalotība, koordinācijas trūkums starp atbildīgajām iestādēm, kā arī zems pārredzamības līmenis. 2016. gadā tikai 0,6 % no IKP tika izlietoti minimālo ienākumu shēmai, kas paredzēta nabadzīgākajām mājsaimniecībām. Ir apstājušies reformu plāni, tostarp attiecībā uz atbildības jomu pārdalīšanu iestāžu starpā un atbilstības kritēriju saskaņošanu.

(13) Darba tirgū vajadzīgo prasmju iegūšana ir svarīgs nodarbināmības nosacījums. Dalība pieaugušo izglītībā ir ļoti zema, un mazs ir aktīvas darba tirgus politikas, pārkvalifikācijas pasākumu un mūžizglītības tvērums un šīm jomām atvēlētie izdevumi. Apmācība ir nepietiekami orientēta uz vecāka gadagājuma un mazkvalificētiem darba ņēmējiem un ilgtermiņa bezdarbniekiem, kuri parasti saskaras ar īpašām problēmām nodarbināmības jomā. Ir aizkavējusies tādu tiesību aktu sagatavošana, kuru mērķis ir uzlabot pieaugušo izglītības iestāžu, programmu un mācīšanas kvalitāti.

(14) Pietiekamas pamatprasmes ir ļoti būtiskas, lai cilvēki atrastu labu, stabilu darbu un noturētos tajā, kā arī lai sekmīgi piedalītos saimnieciskajā un sabiedriskajā dzīvē. Starptautiska pētījuma gaitā iegūtā informācija liecina par nopietniem trūkumiem 15 gadus vecu Horvātijas skolēnu pamatprasmēs, kā arī viņu zināšanās lietišķajās zinātnēs un matemātikā. Izglītības, zinātnes un tehnoloģiju stratēģijas īstenošanas ietvaros 2015. gadā tika uzsākta skolu mācību programmu reforma, lai uzlabotu šo programmu saturu un tālāk nododamo prasmju mācīšanu. Pēc tam, kad no ieinteresētajām personām tika saņemta pretrunīga reakcija, mācību programmu reforma tika pārskatīta, un tās īstenošana ir būtiski aizkavējusies. Process tagad jāturpina atbilstīgi sākotnējiem mērķiem. Horvātija nesen pieņēma profesionālās izglītības un apmācības (PIA) stratēģiju. Paredzams, ka tās rezultātā tiks atjauninātas PIA mācību programmas, palielināta mācīšanās darbavietā loma un uzlabota PIA mācīšanas kvalitāte. Vēl nav ieviesta sistēma neformālās un ikdienējās mācīšanās atzīšanai un validēšanai.

(15) Valsts pārvaldes teritoriālā un funkcionālā sadrumstalotība negatīvi ietekmē pakalpojumu sniegšanu un publisko izdevumu efektivitāti. Dažādo valdības līmeņu pašreizējās atbildības jomas un to fiskālās attiecības neveicina sabiedrisko pakalpojumu efektīvu un godīgu sniegšanu, jo īpaši veselības, izglītības un sociālās palīdzības jomā. Visaptveroša valsts pārvaldes reforma ir aizkavējusies. Vēl nav pieņemti tiesību akti, kuru mērķis ir pārdalīt uzdevumus starp centrālajām un vietējām iestādēm; tāpat vēl izstrādes stadijā ir arī valsts aģentūru sistēmas racionalizēšana. 2017. gada sākumā Horvātijas iestādes paziņoja par darba grupas izveidi, kuras uzdevums ir izstrādāt tiesību aktus par zemāka līmeņa pārvaldes finansējumu.

(16) Algu noteikšanas sadrumstalotība valsts pārvaldē joprojām negatīvi ietekmē darba samaksas pārredzamību un vienlīdzīgu attieksmi, kā arī valdības kontroli pār publiskā sektora algu izdevumiem, tā rezultātā radot risku, ka tiks ietekmēta plašāka mēroga ekonomika. 2017. gada februārī valdība pieņēma vienotas vadlīnijas sarunām par darba koplīgumiem publiskajā sektorā un šo koplīgumu uzraudzībai, taču algu noteikšanas sistēmu racionalizēšana ir atlikta uz 2018. gadu.

(17) Valsts uzņēmumi vidēji nav tik ražīgi kā privāti uzņēmumi, kas liecina par trūkumiem to pārvaldībā. Valsts uzņēmumi negatīvi ietekmē sadales efektivitāti un sekmē to, ka ekonomikā ir zems ražīguma pieaugums. Pagājušajā gadā valsts uzņēmumu atvēršana privātai kontrolei notika lēni. Valsts uzņēmumu pārvaldību palīdzētu uzlabot labāka to darbības rezultātu uzraudzība un valžu pārskatatbildība, tostarp uzņēmumos, kuri pieder pašvaldību struktūrām.

(18) Horvātijas Rekonstrukcijas un attīstības bankai (*HBOR*) ir būtiska loma Savienības finanšu instrumentu un jo īpaši Investīciju plāna Eiropai īstenošanā. Lai pilnībā īstenotu šo lomu, tai jāievēro augsti pārredzamības un pārskatatbildības standarti. Horvātijas iestādes plāno, ka neatkarīgi revidenti veiks bankas kredītportfelī ietilpstošo aktīvu kvalitātes neatkarīgu pārbaudi, kas jāpabeidz līdz 2017. gada beigām. Pamatojoties uz minētās pārbaudes konstatējumiem, tiks pārskatīts bankas tiesiskais regulējums un pārvaldības struktūras.

(19) Augstas regulatīvās izmaksas rada slogu uzņēmumiem. Uzņēmējdarbības vidi apgrūtina liels skaits parafiskālo maksājumu, no kuriem daudzi statistikā tiek uzskatīti par nodokļiem. Īstenojot vienu no konkrētai valstij adresētajiem ieteikumiem, 2016. gada vasarā valdība nolēma atcelt 13 parafiskālos maksājumus un samazināt vēl 11 citus šādus maksājumus, taču šā lēmuma īstenošana notiek lēni. Uzņēmumus joprojām negatīvi ietekmē augsts administratīvais slogs. Tika pieņemts administratīvā sloga samazināšanas rīcības plāns, kas aptver astoņas regulatīvās jomas, taču tā īstenošana vēl nav pabeigta.

(20) Pēc strauja krituma krīzes laikā investīciju apjoms 2016. gadā atjaunojās. Tomēr, neraugoties uz labvēlīgiem makroekonomiskiem un finansēšanas nosacījumiem, būtiski trūkumi kavē noturīgāku atlabšanu investīciju jomā. Nepilnības valsts pārvaldē, apgrūtinoša uzņēmējdarbības vide, lēna pretkorupcijas stratēģijas īstenošana, ierobežojošs regulējums svarīgos infrastruktūras sektoros un spēcīgā valsts klātbūtne ekonomikā negatīvi ietekmē uzņēmējdarbības vidi.

(21) Profesiju regulējuma modernizācija var veicināt darbaspēka mobilitāti un palīdzēt panākt zemākas profesionālo pakalpojumu cenas, tādējādi palielinot izaugsmes potenciālu. Pakalpojumu sniedzēju un reglamentēto profesiju regulējums Horvātijā ir ierobežojošs, jo īpaši attiecībā uz juristiem. 2016. gada vasarā valdība pieņēma rīcības plānu nepiemērotā regulējuma aizstāšanai un modernizēšanai, taču tā tvērums un detalizācija bija ierobežoti.

(22) Tiesu sistēmas kvalitāte un efektivitāte ir ļoti būtisks faktors, kas ietekmē uzņēmējdarbības vidi. Neraugoties uz neizskatīto lietu skaita samazinājumu, tiesvedība pirmās instances tiesās prasa ilgu laiku komerclietās, civillietās un krimināllietās. Tiesas dokumentu elektroniska iesniegšana un piegāde varētu būtiski uzlabot tiesu sistēmu, taču šāda procedūra vēl nav ieviesta. Komerclietas izskatošie tiesneši nevar piekļūt reģistriem tiešsaistē – tas negatīvi ietekmē maksātnespējas procedūru efektivitāti. Tiesu spriedumi tikai retos gadījumos ir pieejami tiešsaistē, un varētu uzlabot darbības procesus pirmās instances komerctiesās.

(23) Banku sektors joprojām ir labi kapitalizēts, un 2016. gadā tā rentabilitāte atjaunojās – pēc tam, kad Šveices frankos ņemtie aizdevumi 2015. gadā tika konvertēti euro valūtā. Ieņēmumus nenesošu aizdevumu īpatsvars attiecībā pret bruto aizdevumiem pēdējā laikā ir samazinājies, taču tas joprojām ir liels, jo īpaši nefinanšu sabiedrību vidū. Šķiet, ka minēto samazinājumu veicina pārdošanas apjomi, kā arī 2013. gadā ieviestās prasības par uzkrājumu pakāpenisku

un automātisku veidošanu. Īstenojot vienu no konkrētai valstij adresētajiem ieteikumiem, valdība nesenās nodokļu reformas ietvaros arī ieviesa jaunu nodokļu režīmu, ko piemēro ieņēmumus nenesošu aizdevumu norakstīšanai. Tā rezultāti rūpīgi jāuzrauga. Rūpīgi jāuzrauga arī tas, cik efektīvs ieņēmumus nenesošu aizdevumu noregulējuma atvieglināšanā ir nesen reformētais maksātnespējas regulējums.

(24) 2017. gada Eiropas pusgada kontekstā Komisija ir veikusi Horvātijas ekonomikas politikas visaptverošu analīzi un publicējusi to 2017. gada ziņojumā par valsti. Tā ir arī izvērtējusi 2017. gada konverģences programmu un 2017. gada valsts reformu programmu, kā arī pasākumus, kas veikti saistībā ar iepriekšējos gados Horvātijai adresētiem ieteikumiem. Izvērtējumā Komisija ņēma vērā ne tikai programmu lietderību ilgtspējīgas fiskālās un sociālekonomiskās politikas izveidē Horvātijā, bet arī to atbilstību Savienības noteikumiem un norādēm, ņemot vērā, ka ir jānostiprina Savienības vispārējā ekonomikas pārvaldība, turpmākajos valsts lēmumos nodrošinot Savienības līmeņa ieguldījumu.

(25) Ņemot vērā šo izvērtējumu, Padome ir izskatījusi 2017. gada konverģences programmu, un tās atzinums ([1]) ir atspoguļots jo īpaši 1. ieteikumā turpmāk.

(26) Ņemot vērā Komisijas padziļināto pārskatu un šo izvērtējumu, Padome ir izskatījusi 2017. gada valsts reformu programmu un 2017. gada konverģences programmu. Tās ieteikumi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 6. pantu ir atspoguļoti 1.–5. ieteikumā turpmāk,

AR ŠO IESAKA Horvātijai 2017. un 2018. gadā rīkoties šādi.

1. Īstenot savu fiskālo politiku atbilstīgi Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvās daļas prasībām, kas nozīmē, ka Horvātijai jāturpina virzība uz vidējā termiņa budžeta mērķi 2018. gadā. Līdz 2017. gada septembrim pastiprināt budžeta plānošanu un daudzgadu budžeta struktūru, tostarp stiprinot Fiskālās politikas komisijas neatkarību un pilnvaras. Veikt vajadzīgos pasākumus, lai ieviestu īpašuma nodokli, kura pamatā ir īpašuma vērtība. Pastiprināt valsts parāda pārvaldības regulējumu, tostarp nodrošinot ikgadēju parāda pārvaldības stratēģijas atjaunināšanu.

2. Veikt pasākumus, ar kuriem paredzēts atturēt no priekšlaicīgas pensionēšanās, paātrināt pāreju uz lielāku likumā noteikto pensionēšanās vecumu un normas par konkrētu personu kategoriju pensijām pielāgot vispārējās pensiju shēmas noteikumiem. Uzlabot sociālo pabalstu piešķiršanas koordināciju un pārredzamību.

3. Uzlabot pieaugušo, jo īpaši vecāka gadagājuma darba ņēmēju, mazkvalificētu personu un ilgtermiņa bezdarbnieku, izglītību. Paātrināt izglītības sistēmas reformu.

4. Samazināt valsts pārvaldes sadrumstalotību un uzlabot kompetenču funkcionālo sadalījumu valsts pārvaldē, vienlaikus palielinot tās efektivitāti un mazinot teritoriālās atšķirības sabiedrisko pakalpojumu sniegšanā. Apspriežoties ar sociālajiem partneriem, saskaņot algu noteikšanas regulējumu visā valsts pārvaldē un sabiedrisko pakalpojumu jomā.

5. Paātrināt valsts uzņēmumu un citu valstij piederošu aktīvu atsavināšanu un uzlabot korporatīvo pārvaldību valsts uzņēmumu sektorā. Ievērojami samazināt uzņēmumu slogu, kuru rada regulējuma izmaksas un administratīvais slogs. Atcelt regulatīvus ierobežojumus, kas apgrūtina pieeju reglamentētajām profesijām un profesionāliem un darījumdarbības pakalpojumiem, kā arī apgrūtina šo profesiju un pakalpojumu veikšanu. Uzlabot tiesu sistēmas kvalitāti un efektivitāti, jo īpaši saīsinot civillietu un komerclietu izskatīšanas ilgumu.

Briselē, 2017. gada 11. jūlijā

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

T. TÕNISTE

([1]) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1466/97 5. panta 2. punktu.